

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.10.2019 r.
COM(2019) 457 final

2019/0217 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji regulującej sprawy administracyjne i organizacyjne dotyczące funkcjonowania Trybunału Apelacyjnego

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu CETA utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem decyzji regulującej sprawy administracyjne i organizacyjne dotyczące funkcjonowania Trybunału Apelacyjnego.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony

Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („umowa”) ma na celu liberalizację i ułatwianie handlu i inwestycji oraz promowanie bliższych stosunków gospodarczych między Unią Europejską a Kanadą („strony”). Umowę podpisano dnia 30 października 2016 r. i jest ona stosowana tymczasowo od dnia 21 września 2017 r.

2.2. Wspólny Komitet CETA

Wspólny Komitet CETA ustanowiono na mocy art. 26.1 umowy, który stanowi, że Wspólny Komitet CETA składa się z przedstawicieli Unii Europejskiej i przedstawicieli Kanady, a przewodniczą mu wspólnie minister handlu międzynarodowego Kanady oraz członek Komisji Europejskiej odpowiedzialny za handel lub wyznaczone przez nich osoby. Wspólny Komitet CETA spotyka się raz do roku lub na wniosek jednej ze stron, uzgadnia harmonogram posiedzeń i ustala swój porządek obrad. Wspólny Komitet CETA odpowiada za wszystkie kwestie dotyczące wymiany handlowej i inwestycji dokonywanych między stronami oraz za wykonanie i stosowanie umowy. Strona może zwrócić się do Wspólnego Komitetu CETA o rozpatrzenie każdej kwestii dotyczącej wykonania i stosowania umowy lub każdej innej kwestii dotyczącej wymiany handlowej i inwestycji dokonywanych między stronami.

Zgodnie z art. 26.3 umowy Wspólny Komitet CETA jest upoważniony do podejmowania, za wzajemną zgodą, decyzji w odniesieniu do wszystkich spraw, jeżeli jest to zgodne z postanowieniami umowy. Decyzje podejmowane przez Wspólny Komitet CETA są wiążące dla stron, z zastrzeżeniem dopełnienia wszelkich niezbędnych wymogów i procedur wewnętrznych, i strony muszą je wykonać.

Zgodnie z art. 26.2 ust. 4 umowy specjalne komitety, w tym Komitet ds. Usług i Inwestycji, mogą przedstawiać projekty decyzji do przyjęcia przez Wspólny Komitet CETA.

Zgodnie z regułą 10 ust. 2 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych¹ w okresie między posiedzeniami Wspólny Komitet CETA może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze procedury pisemnej za obopólną zgodą stron umowy. W tym celu, zgodnie z regułą 7, współprzewodniczący przesyłają tekst wniosku na piśmie członkom Wspólnego Komitetu CETA, wyznaczając termin na przesłanie wszelkich

¹ Decyzja Wspólnego Komitetu CETA nr 001/2018 z dnia 26 września 2018 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych (Dz.U. L 190 z 27.7.2018, s. 13), dostępna pod adresem <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018D1062>

zastrzeżeń lub poprawek. Zgodnie z regułą 7, o przyjętych wnioskach informuje się po upływie tego terminu, a informacje o nich zapisuje się w protokole kolejnego posiedzenia.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu CETA

Wspólny Komitet CETA ma przyjąć decyzję regulującą sprawy administracyjne i organizacyjne dotyczące funkcjonowania Trybunału Apelacyjnego zgodnie z art. 8.28 ust. 7 umowy („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest zatem wykonanie postanowień art. 8.28 ust. 7 umowy.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron. Art. 26.3 ust. 2 umowy stanowi: „Decyzje podejmowane przez Wspólny Komitet CETA są wiążące dla Stron, z zastrzeżeniem dopełnienia wszelkich niezbędnych wymogów i procedur wewnętrznych, i Strony muszą je wykonać”.

3. STANOWISKO, KTÓRE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Jak określono w pkt 6 lit. f) wspólnego instrumentu interpretacyjnego dotyczącego umowy, Unia Europejska i jej państwa członkowskie oraz Kanada postanowiły natychmiast rozpocząć dalsze prace nad wykonaniem postanowień umowy dotyczących rozstrzygania sporów inwestycyjnych, tzw. „systemu trybunałów inwestycyjnych”².

Art. 8.28 ust. 7 umowy stanowi: „Wspólny Komitet CETA niezwłocznie przyjmuje decyzję, w której reguluje następujące sprawy administracyjne i organizacyjne dotyczące funkcjonowania Trybunału Apelacyjnego: a) wsparcie administracyjne; b) procedury dotyczące wszczęcia i prowadzenia postępowania odwoławczego oraz, w stosownych przypadkach, procedury dotyczące odesłania sprawy do Trybunału do ponownego rozpatrzenia w celu zmiany orzeczenia; c) procedury dotyczące obsadzania wakatów w Trybunale Apelacyjnym oraz w wydziale Trybunału Apelacyjnego ustanowionym na potrzeby rozpatrzenia sprawy; d) wynagrodzenia członków Trybunału Apelacyjnego; e) przepisy dotyczące kosztów postępowań odwoławczych; f) liczba członków Trybunału Apelacyjnego; oraz g) jakiegokolwiek inne kwestie uznane za niezbędne do skutecznego działania Trybunału Apelacyjnego”.

Pkt 6 lit. g) wspólnego instrumentu interpretacyjnego dotyczącego umowy stanowi: „Umowa CETA jest pierwszą umową, w której przewidziano mechanizm odwoławczy umożliwiający korektę błędów i zapewnienie spójności decyzji trybunału pierwszej instancji”. Ponadto oświadczenie Komisji i Rady nr 36, włączone do protokołu posiedzenia Rady w kontekście przyjęcia przez Radę decyzji upoważniającej do podpisania CETA w imieniu Unii, stanowi: „Mechanizm apelacyjny, o którym mowa w art. 8.28 CETA, zostanie zorganizowany i usprawniony, tak by był w pełni zdolny zapewnić spójność decyzji wydawanych w pierwszej instancji i w ten sposób przysłużyć się pewności prawa. Zakłada to w szczególności, że: Skład trybunału apelacyjnego zostanie zorganizowany w sposób zapewniający jak największą jego stabilność. Przewiduje się, że każdy sędzia trybunału apelacyjnego będzie miał obowiązek na bieżąco uzyskiwać informacje na temat decyzji wydawanych przez wydziały trybunału apelacyjnego, których nie jest członkiem. Trybunał apelacyjny powinien mieć możliwość obradowania w składzie »Wielkiej Izby« w sprawach

² Wspólny instrument interpretacyjny dotyczący kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 3).

dotyczących ważnych kwestii zasadniczych lub kwestii, w których wydziały trybunału apelacyjnego są podzielone”³.

Planowany akt stanowi realizację tych zobowiązań, określając szczegółowe zasady dotyczące składu Trybunału Apelacyjnego i kwestie administracyjne (art. 2 planowanego aktu) oraz przebieg procedury apelacyjnej (art. 3). Planowany akt wejdzie w życie z dniem wejścia w życie umowy (art. 4).

Niniejszy wniosek jest zgodny z innymi inicjatywami dotyczącymi wdrażania systemu trybunałów inwestycyjnych w ramach CETA. W szczególności Komisja współpracuje od czerwca 2018 r. z państwami członkowskimi w ramach Komitetu ds. Polityki Handlowej (usługi i inwestycje) Rady oraz z Kanadą w sprawie pakietu czterech projektów decyzji dotyczących:

- przepisów regulujących sprawy administracyjne i organizacyjne dotyczące funkcjonowania Trybunału Apelacyjnego zgodnie z art. 8.28 ust. 7 umowy;
- kodeksu postępowania członków Trybunału i członków Trybunału Apelacyjnego oraz mediatorów zgodnie z art. 8.44 ust. 2 umowy;
- zasad mediacji, które mają być stosowane przez strony sporu, zgodnie z art. 8.44 ust. 3 lit. c) umowy oraz
- zasad proceduralnych przyjmowania wykładni zgodnie z art. 8.31 ust. 3 oraz art. 8.44 ust. 3 lit. a) umowy.

Trwają prace nad innymi obszarami wdrażania systemu trybunałów inwestycyjnych, w tym nad wyborem, powoływaniem i wynagrodzeniem członków Trybunału i Trybunału Apelacyjnego. Jakkolwiek wysokość wynagrodzenia członków Trybunału i Trybunału Apelacyjnego jest przedmiotem dyskusji z państwami członkowskimi i Kanadą, Komisja oszacowała w przeszłości, że roczne koszty stałe systemu trybunałów inwestycyjnych w ramach CETA będą wynosić około 800 000 EUR i zostaną rozdzielone równo między Kanadę i UE⁴. Oznacza to, że wpływ tych stałych kosztów na budżet UE będzie wynosić ok. 400 000 EUR rocznie. Koszty te zostaną uwzględnione w budżecie UE na 2021 r.

Należy w związku z tym określić stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu CETA w odniesieniu do planowanego aktu, aby zapewnić skuteczne wdrożenie umowy.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

³ Oświadczenia, które mają zostać włączone do protokołu posiedzenia Rady (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 9).

⁴ Są to szacunkowe stałe roczne koszty systemu trybunałów inwestycyjnych w ramach CETA (w przypadku braku sporów), tj. wynagrodzenia podstawowego członków Trybunału i Trybunału Apelacyjnego.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁵.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Wspólny Komitet CETA jest organem utworzonym na mocy umowy, mianowicie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („umowa”).

Akt, który ma przyjąć Wspólny Komitet CETA, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący dla stron na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 26.3 ust. 2 umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjmowanej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjmowana na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, mianowicie tę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

W związku z tym materialną podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, stanowią art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, powinien być art. 207 ust. 3 oraz art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. AUTENTYCZNE WERSJE JĘZYKOWE I PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu CETA będzie stanowił wdrożenie umowy w zakresie rozstrzygania sporów inwestycyjnych między inwestorami a państwami, powinien zostać przyjęty we wszystkich autentycznych wersjach językowych umowy⁶, a po przyjęciu opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

⁶ Zgodnie z art. 30.11 („Teksty autentyczne”) umowy sporządzono ją w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każda z tych wersji jest na równi autentyczna.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia decyzji regulującej sprawy administracyjne i organizacyjne dotyczące funkcjonowania Trybunału Apelacyjnego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady (UE) 2017/37⁷ przewiduje podpisanie, w imieniu Unii Europejskiej, kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („umowa”). Umowę podpisano dnia 30 października 2016 r.
- (2) W decyzji Rady (UE) 2017/38⁸ przewidziano tymczasowe stosowanie części umowy, w tym ustanowienie Wspólnego Komitetu CETA. Umowa jest tymczasowo stosowana od dnia 21 września 2017 r.
- (3) Zgodnie z art. 26.3 ust. 1 umowy na potrzeby osiągnięcia celów umowy Wspólny Komitet CETA jest upoważniony do podejmowania decyzji w odniesieniu do wszystkich spraw, jeżeli jest to zgodne z postanowieniami umowy.
- (4) Zgodnie z art. 26.3 ust. 2 umowy decyzje podejmowane przez Wspólny Komitet CETA są wiążące dla stron, z zastrzeżeniem dopełnienia wszelkich niezbędnych wymogów i procedur wewnętrznych, i strony muszą je wykonać.
- (5) Art. 8.28 ust. 7 umowy zobowiązuje Wspólny Komitet CETA do przyjęcia decyzji regulującej sprawy administracyjne i organizacyjne dotyczące funkcjonowania Trybunału Apelacyjnego.
- (6) Należy zatem określić stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu CETA na podstawie dołączonego projektu decyzji Wspólnego Komitetu CETA w sprawie Trybunału Apelacyjnego, aby zapewnić skuteczne wdrożenie umowy,

⁷ Decyzja Rady (UE) 2017/37 z dnia 28 października 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1).

⁸ Decyzja Rady (UE) 2017/38 z dnia 28 października 2016 r. w sprawie tymczasowego stosowania Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1080).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA w odniesieniu do przyjęcia decyzji regulującej sprawy administracyjne i organizacyjne dotyczące funkcjonowania Trybunału Apelacyjnego, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu CETA dołączonym do niniejszej decyzji Rady.

Artykuł 2

1. Decyzję Wspólnego Komitetu CETA przyjmuje się we wszystkich językach autentycznych umowy.
2. Decyzję Wspólnego Komitetu CETA publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*